

عنوان مقاله:

مدل سازی رفتاری کاهش خطای انسانی در صنعت حمل و نقل هوایی کشور

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات توسعه و مدیریت منابع، دوره ۱، شماره ۳ (سال: ۱۴۰۲)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

محمد عطایی - ستادیار، گروه مدیریت دولتی، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران

خلاصه مقاله:

مطالعه حاضر باهدف مدل سازی رفتاری کاهش خطای انسانی در صنعت حمل و نقل هوایی کشور انجام شد. این مطالعه از نظر هدف یک پژوهش کاربردی - توسعه ای از منظر روش و بازه زمانی گردآوری داده‌ها، یک پژوهش پیمایش مقطعی است که با رویکردی آمیخته انجام شد. جامعه مشارکت کنندگان بخش کیفی شامل مدیران صنعت حمل و نقل هوایی کشور است که ۱۱ نفر به شیوه هدف مند و تا دستیابی به اشباع نظری انتخاب شدند. جامعه آماری بخش کمی کارشناسان و فعالان صنعت حمل و نقل هوایی کشور است و حجم نمونه با فرمول کوکران ۳۶۶ برآورد شد. نمونه گیری بخش کمی با روش خوش ای - تصادفی انجام گرفت. ابزار گردآوری داده‌ها، مصاحبه نیمه ساختاریافته و پرسش نامه محقق ساخته بود که با روش روابی سازه، روابی همگرا و روابی واگرا اعتبارسنجی گردید. با استفاده از آلفای کرونباخ و پایایی ترکیبی نیز قابلیت اعتماد پرسش نامه بررسی شد. مقدار روابی همگرا برای همه سازه‌ها بالای ۵/۰ و آلفای کرونباخ و پایایی ترکیبی نیز برای همه سازه‌ها بالای ۰/۷ برآورد شد بنابراین روابی و پایایی مطلوب ارزیابی شد. برای شناسایی ابعاد و مؤلفه‌های مدل رفتاری کاهش خطای انسانی از روش تحلیل کیفی مضمون، تعیین روابط عناصر از روش مدل سازی ساختاری - تفسیری و اعتبارسنجی مدل رفتاری کاهش خطای انسانی از روش حداقل مربuat جزئی استفاده شد. یافته‌ها نشان داد عوامل سازمانی و مدیریتی به عنوان عناصر زیربنایی الگو هستند که بر عوامل فیزیکی، ارگونومی، فنی و فناوری اثر مستقیم دارند. این عوامل نیز به ترتیب بر عوامل شغلی و سیستمی و سپس رفتار فردی و گروهی تاثیر دارند. در نهایت رفتار فردی و گروهی نیروی انسانی بر کاهش خطای انسانی تاثیر دارند. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت مدیران صنعت حمل و نقل هوایی با بهبود شرایط شغلی را کارکنان را تسهیل و تقویت نمایند.

کلمات کلیدی:

مدل سازی رفتاری، کاهش خطای انسانی، صنعت حمل و نقل هوایی.

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:<https://civilica.com/doc/1898937>